

IZDAJATELJ: PD "KAMENJAK", KORZO 40/I , 51000 RIJEKA

www.pd-kamenjak.hr

e-naslov: pdkamenjak@gmail.com

tel/fax 051/331-212

uradne ure: torek, petek

ZA IZDAJATELJA: Igor Korlević

AVTOR: Boris Kurilić

GRAFIČNO OBLIKOVANJE DNEVNIKA, ZNAČKE IN ZEMLJEVIDA: Damir Jelić

SODELAVCI: Mario Polla, Davor Šikić, Hilda Kriletić-Kurilić, Anamarija Cuculić, Berislav Cuculić, Ana Peršen, Sergio Gobić, Zdenko Kristijan (zunanji sodelavec Komisije za planinske poti pri Hrvaški planinski zvezi)

NASLOVNICA HRVAŠKE IZDAJE: Zaliv Badnjina. Foto: Davor Šikić

ZNAČKA: Podoba kapelice svetega Roka, Radlovec. Foto: Mario Polla

SLOVENŠČINA: Darko Mohar

Dnevnik lahko kupite v PD Kamenjak ali naročite po povzetju (velja samo za prejemnike na Hrvaškem).

Cena dnevnika: 40,00 kn

Dnevnik se tudi prodaja v planinskih kočah na Alanu in v Baških Oštarijah. V mestu Sveti Juraj ga lahko kupite v bistroju „Riva“, v Karlobagu v fast food & caffè baru „Baška bura“.

Obhodnica je bila odprta v Skorpovcu 29. maja 2011.

POHODNIK,
fotografija

IME IN PRIIMEK: _____

LETO ROJSTVA: _____

NASLOV: _____

PLANINSKO DRUŠTVO: _____

ZAČETEK OBHODA DNE: _____

KONEC OBHODA DNE: _____

POTPIS: _____

ZAPOREDNA ŠTEVILKA: _____

NA REKI, _____

PODGORSKE STEZE

NA SREDNJEM VELEBITU

Velebit je največja in najlepša hrvaška gora ter obenem najdaljša gora evropskega Dinarskega pogorja (pogorje je dobilo ime po Dinari, najvišji hrvaški gori). UNESCO je v sklopu znanstvenega programa M & B (Man & Biosphere – Človek in biosfera) leta 1978 Velebit uvrstil med mednarodne rezervate biosfere. Velebit je bil v svoji celotni dolžini 145 km, od Senja do izvira reke Zrmanje leta 1981 razglašen za naravni park.

Na Velebitu sta dva narodna parka, Paklenica, razglašena leta 1949 in Severni Velebit, razglašen leta 1999. V njem so Hajdučki i Rožanski kukovi, ki so od leta 1969 varovani kot strogi naravni rezervat.

Naziv Podgorje zadeva primorsko stran Velebita.

Namen obhodnice je predstaviti del Podgorja Srednjega Velebita: zalive Cesarica, Badnjina in Smojveruša, vasi Trolokve, Čačići in Dokozići, nekdanje poletne pastirske stanove na Pejakuši in Radlovcu, opuščeno vas Skorpovac in lahko dostopna vrhova Kurozeb (1167 m) in Stipčev vrh (545 m). Pastirski stanovi so bili še pred desetletji polni ljudi in živine na poletni paši. Podgorci so z živino na Velebit prihajali po že opisanih in številnih drugih poteh. Velik del teh je danes pozabljen, nekatere pa uporabljajo in vzdržujejo planinci. Več pastirskih stanov je za nekaj časa postalo stalno bivališče (Skorpovac, Vrbanska duliba), vendar so hiše danes zapuščene. V zadnjem času je le bilo nekaj kolib obnovljenih in preurejenih v počitniške hišice.

Hoja po Podgorskih stezah je potovanje v času: odkrivamo preteklo in sedanje sožitje med Podgorci in mogočno goro, ki se dviguje iz morja in vzpenja vse do Like.

Pri obhodu Podgorskih stez priporočamo uporabo zemljevida SMAND številka 17, Srednji Velebit. Steze so dostopne vse leto, skupno je hoje za devet do deset ur. Prehodijo se lahko v enem dnevu, vendar je prijetnejše prenočiti na pol poti, v planinah ali ob morju.

Pričujoči vodnik opisuje način obhoda, ki ga priporočamo, planinci pa svojo pot po Podgorskih stezah seveda lahko skrojijo po svoje.

Priporočilo za najkrajše zimske dneve je del poti ob morju od Cesarice do vasi Trolokve z vzponom na Stipčev vrh (545 m), ki ponuja štiri ure enkratne aromaterapije!

Planinsko namestitev je mogoče dobiti v zavetišču Skorpovec ali v Kugini hiši, turistično namestitev ob morju pa ponuja vsako mesto „riviere Like“.

V stiski se lahko pokliče številka 112, hrvaška gorska reševalna služba (Hrvatska gorska služba spašavanja HGSS). V primeru, da ni signala na mobitelu, ga je potrebno poiskati, ne da bi se zapustila steza. V poletnih mesecih priporočamo, da je v nahrbniku najmanj tri litre vode. Edini izvir pitne vode na

stezi je vodnjak nad zavetiščem v Skorpovcu. In opozorilo vsem: na Velebit nikoli ne hodite sami!

Kontrolne točke, pri katerih se je potrebno fotografirati, so označene z napisom rdeče barve in nimajo žigov. Cerkev v Cesarici, zavetišče v Skorpovcu in kapelica v Radlovcu niso posebej označeni.

V dnevniku je potrebno navesti osebne podatke in zalepiti fotografijo pohodnika, po možnosti posneto na Velebitu.

Po obhodu Podgorskih stez je za planince glavna nagrada doživetje Velebita, ki ostaja v srcu. Planinci morajo po svojem obhodu dnevnik s fotografijami, posnetimi na kontrolnih točkah, poslati v overitev na naslov PD Kamenjak, Korzo 40/I, 51000 Rijeka. Nagrajeni bodo z vpisom v častno knjigo in s priložnostno značko. Če pošiljajo več dnevnikov, je mogoče priložiti le fotografijo ali dve z vsake kontrolne točke, pod pogojem, da so na posnetkih vsi pohodniki in POSNETI BREZ KAPE IN SONČNIH OČAL.

Fotografije se lahko pošljejo tudi po elektronski pošti že z Velebita – na [e-mail](#).

PD Kamenjak bo dnevnik s fotografijami in značko poslal v roku tridesetih dni.

⇒ **Cesarica – Stari put 1h 30 min**

Vas Cesarica je od Senja oddaljena 54 kilometrov in od Karlobaga 6 kilometrov. V Karlobagu so hoteli, trgovine, restavracije, gostilne, banka, pošta policija, ambulanta, turistični urad ... Cesarica ima parkirišče, sobe in apartmaje za prenočitev. V Čačiću, Cesaricu in Karlobag po jadranski magistrali dnevno vozi šest avtobusov na progi med Reko in Zadrom, v sezoni tudi več. Od avtobusne postaje v Cesarici do cerkve je dve minuti hoje ob oznakah na cesti.

KT - 1 Cesarica (5 m)

Fotografiramo se v pristanišču pred cerkvijo svete Jelene. Zatem gremo po vasi 300 metrov navkreber, z leve strani se ob telekomunikacijskem zabojniku konča markirana pot, ki pelje od vasi Trolokve in sklene krog Podgorskih stez. Naša pot se nadaljuje navzgor proti avtobusni postaji in pelje naprej po Jadranski magistrali prek zaselka Dokozići. Sledi kamnita pot navzgor, polna ovinkov, ki petkrat prečka protipožarno cesto. Pot nadaljujemo po shojeni stezi, skozi gozdiče in po kamnitem pobočju do kontrolne točke 2.

⇒ **Stari put – Pejakuša 1h**

KT - 2 Stari put (okrog 550 m)

Stari put je razgledna točka s počivališčem na stari poti, ki je niso nikoli do konca zgradili. Fotografiramo se pri napisu na kamnitem podpornem zidu. Steza gre naprej po kamnitem pobočju, na katerem pičla vegetacija postopoma prerašča v skromne gozdiče. Razgled se odpira na velik del Podgorja in otok Pag. Pot proti Pejakuši poteka med suhimi zidovi in po gozdu, ki prekriva nekdanje vrtove in hiše.

⇒ **Pejakuša – Skorpovac 1h**

KT - 3 Pejakuša, nekdanje zavetišče (okrog 800 m)

Po dveh minutah hoje pot v opuščeni vasi Pejakuša zavije na levo do trhle hiše Anteja Vrbana, v kateri je bilo med leti 1980 in 1989 zavetišče HPS-a. Fotografiramo se ob napisu na zidu hiše.

Vrnemo se na stezo in nadaljujemo vzpon po kamnitem pobočju, na katerem tu in tam še rastejo stari hrasti. Po razgledni točki na sedlu pri Mali glavici se spustimo v gozd ter po široki stezi med suhimi zidovi pridemo v Skorpovac. Pot od Cesarice do Skorpovca vzdržujejo markacisti PD Kamenjak.

⇒ Skorpovac – Kurozeb 1h 15 min

Skorpovac je opuščena vas na Premužičevi stezi. Podgorci in Ličani ji pravijo Skorupovac. Dostopna je s terenskim vozilom po odcepu s ceste za Kugino hišo.

KT - 4 Zavetišče Skorpovac (960 m)

Zavetišče Skorpovac je pri vaškem vodnjaku. Fotografiramo se pred vhodom. S pomočjo HPS-a so zavetišče zgradili in uredili člani PD Sveti Šimun – Markuševac iz Zagreba (2010-2011). Odprto je stalno. Priporočamo spalne vreče. Zavetišče ima 10 ležišč in peč. Pitna voda je v zgornjem vodnjaku, 30 metrov nad zavetiščem.

Prvo zavetišče je bilo urejeno leta 1969 v hiši na številki 85 v lasti Mileta Vrbana. Zadnji prebivalec je Skorpovac zapustil leta 1976 in se preselil v Karlobag. Zavetišče je kmalu zatem propadlo, tako da je bilo leta 1980 vzeto v najem zavetišče v Pejakuši.

Skorpovac je pomembno križišče na Premužičevi stezi, ki pelje vzdolž Severnega in Srednjega Velebita od Zavižana do Baških Oštarij. Steza, zgrajena v obdobju od 1933. in 1936. leta, je dolga 57 kilometrov.

Razdalje od Skorpovca: Alan 6 h in 30 min, Baške Oštarije 5 h, Kugina hiša 1 h, Ravni Dabar 3 h in 15 min, Budakovo brdo, Bačić kuk, Velinac ... Sledi sprehod po gozdu, po Premužičevi stezi. Mimogrede je možen ogled Urbanske dulibe, velebitskega kraja, ki je bil včasih stalno naseljen. Po 45 minutah hoje smo na razpotju pri travniku Splovine: desno je odcep za Kugino hišo (1 h), naša pot pa zapušča Premužičevo stezo in zavije na levo proti Radlovcu in Kurozebu. Prve tri minute naravnost po gozdiču, zatem še tri minute navzdol po kamnitem pobočju z razgledom na Kurozeb. Pred gozdom in prvimi stanovi na Radlovcu je na levi strani markacija z odcepom za vrh Kurozeb, oddaljen 25 minut hoje. Markacija pelje do sedla in se zatem nadaljuje po levi strani in le par minut hoje po grebenu pripelje do višjega vrha na južni strani.

⇒ Kurozeb – Radlovac 45 min

KT 5 – Kurozeb (1167 m)

Fotografiramo se ob napisu na kamnu. Vrh je zaradi svoje višine in bližine morja odlična razgledna točka. Razgled se odpira na številne vrhove Velebita, Podgorje in otoke Pag, Rab, Lošinj ... Vidimo zvonike na Rabu, Osorščico, Novaljo, paške soline ... Sicer pa je na Velebitu več vrhov z imenom Kurozeb.

Vrnitev je po isti poti, do glavne steze, ki se spušča na levo proti Radlovcu. Po prehodu po prostranem kraškem polju in poleg podrtega vaškega vodnjaka pridemo do kapelice svetega Roka v Radlovcu.

⇒ Radlovac – Stipčev vrh 1h 15 min

KT – 6 Radlovac, kapelica Sv. Roka (960 m)

Fotografiramo se pri vratih kapelice. V bližini je tudi hiša Ivana Čačića, v kateri je HPS imel zavetišče v obdobju od leta 1989 do leta 2003, ko je lastnik prekinil pogodbo.

PD Kamenjak vzdržuje tudi odcepe, ki niso na trasi Podgorskih stez: iz Radlovca proti severu do Premužičeve steze pelje markirana pot, ki se kmalu razcepi, na desno za Kugino hišo in na levo za Ograđenico in Alan.

Steza se iz Radlovca poleg poletnih stanov nadaljuje do pašnikov. Kmalu pridemo na dobro razgledno točko na sedlu pri Sošnici. Pot navzdol gre po kamnitem pobočju in gozdičih. Ob vznožju strmine se steza spremeni v ravno in široko pot ob suhem zidu. Po krmišču za divjad je na desni strani markirani odcep, po katerem smo po treh minutah hoje na Stipčevem vrhu.

⇒ Stipčev vrh – Čačići 45 min

KT-7 Stipčev vrh (545 m)

Fotografiramo se pri napisu na kamnu. Z vrha se odpira lep in nenavaden razgled, predvsem na bližnji otok Pag.

Po vrnitvi na stezo sestop nadaljujemo po kamniti poti. V 45 minutah pridemo do avtobusne postaje v vasi Čačići ob Jadranski magistrali.

⇒ Čačići – zaliv Badnjina 1h

Prečkamo cesto in po asfaltiranem odcepu sestopamo v vas Trolokve. Pri prvi hiši zavijemo desno po markiranem kolovozu, ki poleg suhega zidu pelje do nepresušne Žute lokve, po kateri je na desni strani ob suhem zidu razgledna točka, oddaljena dve minuti. Z nje se odpira lep razgled na velebitski zaliv Jurišnica.

Vračamo se do lokve in pot tri minute nadaljujemo po kolovozu na desni strani. Markirana steza zatem zavije na levo po poti ob suhem zidu. Na drugi strani zidu na travniku občasno nastaja velika plitva lokev. Gremo naprej v

Trolokve in pri zadnji hiše sestopamo po kamniti poti do skromne majhne luke v zalivu Smojveruša.

Tik nad luko je manjša urejena lokev. Od nje naprej se steza vije sem in tja, po golem kamenju med morjem in goro. Pridemo do razgledne točke na steni Skok: razgled na velebitske vrhove in morske daljave, globoko v dolini pa zaliv Badnjina. Opozorilo: radovednim priporočamo, da se do roba stene priplazijo po trebuhu in brez nahrbtnika, a za strahopetne to ni!

Steza se zatem počasi naokoli spušča v grapo. Na sredi nje je na desni strani odcep, ki po nekaj minutah hoje pripelje do zaliva Badnjina. Kontrolna točka je na lahko dostopnem mestu.

⇒ Zaliv Badnjina – Cesarica 1h

KT – 8 zaliv Badnjina (15 m)

Fotografiramo se ob napisu na steni. Zainteresirani se lahko čez manjši skok spustijo na plažo. Opozorilo! Sestop na plažo zahteva določeno večščino malo in sodelovanja z drugimi pohodniki, zato ga začetnikom ne priporočamo. Če pa je stena mokra, pa je sploh bolje, da se ne spuščamo na plažo!

Vrnemo se po grapi do začetka odcepa in vzpon nadaljujemo po glavni stezi desno, po strmem pobočju, ki mu dobro ustreza naziv „točilo močilo“. Pobočje je namreč podobno melišču in v glavnem vlažno (beseda *točilo* v narečju, ki se govori v Liki, pomeni melišče. Op.prev.).

Sledi hoja po kamenju, zatem ograjeni pašnik (kot oaza v puščavi), pa znova kamenje in prihod v zaselek Borovište, ki ga ni na zemljevidu. Prečkamo še drugi pašnik in že smo v Cesarici, na koncu naše poti po Podgorskih stezah Srednjega Velebita.